

Det Radikale Venstre støtte de foreslåede ændringer i alle de fire lovforslag.

Jesper Kiel (EL):

Da vores ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg kort meddele vores holdning til disse love.

Vi er positive, men vil i forhandlingerne ud over den nye tilbageføring søge at få fortsat og udvidet den målrettede tilbageføring, som vi hidtil har haft, og som er det, der har haft den største betydning for den samlede CO₂-besparelse.

Desuden vil vi omkring tilskud til rene produkter søge det udvidet til støtte til rene produkter.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Miljøministeren har ordet. Nå, ikke. Jeg troede, ministeren ønskede en kort bemærkning, men det var måske mere for at vise, at ministeren var her.

Så er det hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FRI):

Jeg skal være den sidste til at hindre ministeren i at komme på talerstolen.

Da man indførte den oprindelige CO₂-afgift, hørte jeg til de ordførere, der anbefalede at stemme nej. Det var ud fra rene konkurrencemæssige betragtninger, nemlig ud fra, at det er lidt dumt, at vi i Danmark indfører særlige skatter og afgifter, som ensidigt belaster dansk erhvervslivs konkurrenceevne, særlig i en situation, hvor vi på mange andre områder er i den situation, at man har en dårlig konkurrenceevne i forhold til udlandet. Det gælder de meget høje personskatter, det gælder de relativt høje selskabsskatter, det gælder en lang række andre skatter og afgifter, som igennem de senere år enten er blevet indført eller opstrammet.

I sådan en situation skal man være meget forsigtig med at indføre nye, helt nye afgifter. Men sådan var det jo heller ikke. Tilbage i de gode dage i 1992, hvor det såkaldte grønne flertal i Folketinget uden om regeringen vedtog det skæbnesvangre beslutningsforslag B 52, bombede man løs på dansk erhvervsliv, og det gjorde man pga. det løfte, der var hovedudgangspunktet, nemlig løftet om, at en sådan CO₂-afgift var lige på trapperne til at blive indført i hele EU.

Som vi alle ved i dag, har hovedparten af de andre EU-lande totalt forkastet ideen om en CO₂-afgift, og derfor står vi tilbage i den situation, at vi i Danmark har indført en afgift, der har været ensidigt rettet imod dansk erhvervsliv. Og i bedste lotterioekonomiske stil har vi siden 1995 oplevet, at branche for branche har måttet ligge på deres grædende knæ hos skiftende ministre, mest skiftende skatteministre, og bedt, om ikke godt de kunne få lige præcis deres produktion omfattet af de lempeligere regler.

Og med mere eller mindre fast termin går regeringen så i Folketinget og ændrer disse såkaldte proceslister. I mellemtiden har man også være nødsaget til at lempe på de forskellige refusionsregler, fordi der begyndte at ophobe sig penge i ministerierne, og det var jo ikke ligefrem det, der var intentionen.

Så står vi her igen i dag. Og uanset hvor mange kopper kaffe og hvor mange småkager der er blevet spist i industriens udviklingsgruppe, så er det vores opfattelse, at blot fordi man i den meget snævre kreds finder en løsning, som er til gunst for de folk, der sidder ved bordet, ja, så skal man være meget varsom med at udtrække, at man har fundet de vises sten.

Selve tanken om at lempe på CO₂-afgiften, at man lemper administrationen, at man går ind og ændrer på nogle bundregler osv., har naturligvis Frihed 2000's fulde opbakning. Men det har ikke vores opbakning, at man overvælter det på noget, der energimæssigt, miljømæssigt og afgiftsmæssigt ligger så fjernt som ATP. Hvad har de ting med hinanden at gøre? Det efterlader det indtryk, at man lige så godt kunne have clearet de her ting af på Hjallerup marked. Hvorfor skal de ting blandes ind? Måske man ønsker målrettet at gå efter nogle brancher, som man energiafgiftsmæssigt ikke har kunnet ramme yderligere, men hvor man så skal ramme dem på deres pengepung ved at ændre på ATP-reglerne. Det er efter vores mening usmælgeligt, og det er en sammenblanding af tingene, som ikke burde finde sted.

Tværtimod burde det være sådan, at dansk erhvervsliv fik et skulderklap fra regeringen, fik et skulderklap fra Folketinget med besked om, at i de år, der nu er gået med CO₂-afgift, har erhvervslivet rent faktisk formået, som SF's ordfører ganske rigtigt var inde på, at nedbringe energiforbruget betydeligt, og det burde man præmiere dansk erhvervsliv for ved at sige: O.k., vi lemper afgiften, bevares, det betyder et